Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2008/1/EG

av den 15 januari 2008

om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar

(kodifierad version)

(Text av betydelse för EES)

(EUT L 24, 29.1.2008, s. 8)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009	L 140	114	5.6.2009

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2008/1/EG

av den 15 januari 2008

om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar

(kodifierad version)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([2]), och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar ([3]) har ändrats flera gånger på ett väsentligt sätt ([4]). För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.

(2) Målen och principerna för gemenskapens miljöpolitik, såsom de fastställs i artikel 174 i fördraget, består bland annat i att förebygga, begränsa och, i möjligaste mån, eliminera föroreningar, genom att företrädesvis hejda dem vid källan samt säkerställa ett varsamt utnyttjande av naturresurserna i enlighet med principen att förorenaren ska betala och principen om förebyggande åtgärder mot föroreningar.

(3) I det femte handlingsprogrammet för miljön, vars allmänna riktlinjer godkänts av rådet och företrädare för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, i deras resolution av den 1 februari 1993 om ett gemenskapsprogram för politik och åtgärder rörande miljön och hållbar utveckling ([5]), prioriterades samordnade åtgärder för att minska föroreningar eftersom detta påskyndar utvecklingen mot en mera varaktig jämvikt mellan å ena sidan mänsklig verksamhet och social och ekonomisk utveckling, och å andra sidan naturresurserna och naturens möjligheter att återbildas.

(4) Förverkligandet av ett samordnat synsätt för att begränsa föroreningar kräver insatser på gemenskapsnivå för att ändra och komplettera den befintliga gemenskapslagstiftningen om förebyggande och begränsning av föroreningar från industrianläggningar.

(5) Genom rådets direktiv 84/360/EEG av den 28 juni 1984 om bekämpning av luftförorening från industrianläggningar ([6]) infördes ett allmänt krav på förhandstillstånd för drift eller väsentliga ändringar av industrianläggningar som kan orsaka luftföroreningar.

([1]) EUT C 97, 28.4.2007, s. 12.
([2]) Europaparlamentets yttrande av den 19 juni 2007 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 17 december 2007.
([3]) EGT L 257, 10.10.1996, s. 26. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1).
([4]) Se bilaga VI del A.
([5]) EGT C 138, 17.5.1993, s. 1.
([6]) EGT L 188, 16.7.1984, s. 20. Direktivet ändrat genom direktiv 91/692/EEG (EGT L 377, 31.12.1991, s. 48).

▼B

(6) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/11/EG av den 15 februari 2006 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö ([1]) fastställs krav på tillstånd för utsläpp av sådana ämnen.

(7) Trots att det finns gemenskapslagstiftning om bekämpning av luftföroreningar och om förebyggande eller minimering av utsläpp av farliga ämnen i vattenmiljön finns det ingen motsvarande gemenskapslagstiftning för att förebygga eller minska utsläppen i marken.

(8) Skilda tillvägagångssätt för att begränsa utsläppen till luft, vatten eller mark kan komma att gynna överföring av föroreningar mellan dessa olika miljöer i stället för att skydda miljön som helhet.

(9) Syftet med samordnade åtgärder för att begränsa föroreningarna är att, under beaktande av avfallshanteringen, överallt där detta är möjligt förebygga utsläppen i luft, vatten och mark och att, om detta visar sig vara omöjligt, minimera föroreningarna för att uppnå en hög skyddsnivå för miljön som helhet.

(10) Genom detta direktiv bör en allmän ram upprättas för samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar. Det bör innehålla de åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av de samordnade åtgärderna för att förebygga och begränsa föroreningar i avsikt att uppnå en hög skyddsnivå för miljön i dess helhet. Principen om en hållbar utveckling bör främjas av ett samordnat tillvägagångssätt för att begränsa föroreningarna.

(11) Detta direktiv bör tillämpas utan att det påverkar rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ([2]). När information som erhållits och slutsatser som dragits till följd av tillämpningen av det direktivet ska beaktas vid tillståndsgivningen, bör det här direktivet inte påverka genomförandet av direktiv 85/337/EEG.

(12) Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att utövaren av den industriella verksamhet som avses i detta direktiv följer de allmänna principerna i vissa grundläggande krav. Det är härvid tillräckligt att de behöriga myndigheterna beaktar dessa allmänna principer när de fastställer villkoren för tillstånd.

(13) De bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv måste tillämpas på befintliga anläggningar från den 30 oktober 2007 och för vissa av bestämmelserna gäller detta från den 30 oktober 1999.

(14) För att kunna angripa föroreningsproblemen på ett mer effektivt och ändamålsenligt sätt bör verksamhetsutövarna ta hänsyn till miljöaspekterna. Innan tillstånd beviljas bör den eller de behöriga myndigheterna underrättas om de miljöhänsyn som tas, så att myndigheten eller myndigheterna kan kontrollera att alla lämpliga åtgärder för att förebygga eller begränsa föroreningarna har vidtagits. Om ansökningsförfarandena är mycket olika kan detta leda till att nivån på miljöskyddet och nivån på allmänhetens medvetenhet skiljer sig åt. Följaktligen bör tillståndsansökningar som grundar sig på detta direktiv åtminstone innehålla ett visst minimum av uppgifter.

(15) En adekvat samordning av tillståndsförfarandet och tillståndsvillkoren mellan de behöriga myndigheterna bör göra det möjligt att uppnå högsta möjliga skyddsnivå för miljön som helhet.

([1]) EUT L 64, 4.3.2006, s. 52.
([2]) EGT L 175, 5.7.1985, s. 40. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG (EUT L 156, 25.6.2003, s. 17).

▼B

(16) Den eller de behöriga myndigheterna bör meddela eller ändra ett tillstånd endast om samordnade åtgärder för miljöskydd av luft, vatten och mark har vidtagits.

(17) Tillståndet bör omfatta alla nödvändiga åtgärder för att villkoren i tillståndet ska kunna uppfyllas så att en hög skyddsnivå uppnås för miljön som helhet. Dessa åtgärder kan också, utan att det påverkar tillståndsförfarandet, bli föremål för allmänna tvingande föreskrifter.

(18) Utsläppsgränsvärden för parametrar eller motsvarande tekniska åtgärder bör grundas på bästa tillgängliga teknik, utan att användningen av en specifik teknik eller teknologi föreskrivs, och hänsyn bör tas till tekniska kännetecken för den berörda anläggningen, dess geografiska belägenhet och de lokala miljöförhållandena. Tillståndsvillkoren bör under alla omständigheter innehålla bestämmelser om begränsning av långväga eller gränsöverskridande föroreningar och säkerställa en hög skyddsnivå för miljön som helhet.

(19) Det ankommer på medlemsstaterna att, i den mån det behövs, bestämma hur hänsyn ska kunna tas till tekniska kännetecken för anläggningen i fråga, dess geografiska belägenhet och de lokala miljöförhållandena.

(20) När en miljökvalitetsnorm nödvändiggör strängare villkor än dem som kan uppnås genom användning av den bästa tillgängliga tekniken, bör särskilt ytterligare villkor läggas till tillståndet utan att detta påverkar andra åtgärder som kan ha vidtagits för att uppfylla miljökvalitetsnormerna.

(21) Eftersom den bästa tillgängliga tekniken kommer att utvecklas med tiden, särskilt på grund av den tekniska utvecklingen, bör de behöriga myndigheterna följa eller bli informerade om dessa framsteg.

(22) Förändringar i en anläggning kan medföra föroreningar. Följaktligen bör det vara nödvändigt att meddela den eller de behöriga myndigheterna före varje förändring som kan påverka miljön. En väsentlig förändring i driften bör underkastas ett förhandstillstånd i enlighet med detta direktiv.

(23) Tillståndsvillkoren bör regelbundet göras till föremål för en förnyad bedömning och, om nödvändigt, uppdateras. Under vissa omständigheter bör de i alla händelser göras till föremål för en förnyad bedömning.

(24) Om allmänheten faktiskt deltar i beslutsprocessen bör den ha möjlighet att avge kommentarer och synpunkter som kan vara relevanta för besluten, och beslutsfattaren får möjlighet att beakta dessa, vilket ökar ansvarigheten och öppenheten i beslutsprocessen och bidrar till att öka allmänhetens miljömedvetenhet och stöd för fattade beslut. I synnerhet bör allmänheten ha tillgång till information om driften vid anläggningar och deras eventuella miljöpåverkan samt, innan något beslut tas, information om tillståndsansökningar angående nya anläggningar eller betydande ändringar och tillstånden i sig, uppdateringar av dessa och därmed sammanhängande mätresultat.

(25) Deltagande, bland annat av sammanslutningar, organisationer och grupper, särskilt icke-statliga miljöskyddsorganisationer, bör därför främjas, inbegripet genom miljöupplysning till allmänheten.

(26) Gemenskapen undertecknade den 25 juni 1998 UNECE-konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (”Århuskonventionen”). Ett av Århuskonventionens mål är att garantera allmänhetens rätt att delta i beslut i miljöfrågor för att bidra till att skydda rätten att leva i en miljö som är tillfredsställande för människors hälsa och välbefinnande.

(27) Framsteg och informationsutbyte på gemenskapsnivå såvitt avser bästa tillgängliga teknik bör göra det möjligt att minska obalansen

▼B

på det tekniska området inom gemenskapen och främja spridningen på global nivå av de gränsvärden och de tekniker som används inom gemenskapen och bör också hjälpa medlemsstaterna att genomföra detta direktiv på ett effektivt sätt.

(28) Rapporter om genomförandet och effektiviteten av detta direktiv bör utarbetas regelbundet.

(29) Detta direktiv avser anläggningar och ämnen vilka utgör en betydande risk för föroreningar och därmed också för föroreningar över gränserna. Samråd över gränserna bör organiseras rörande tillståndsansökningar för nya anläggningar eller för väsentliga ändringar av anläggningarna som kan medföra negativ och betydande miljöpåverkan. Ansökningar rörande sådana förslag eller väsentliga ändringar bör vara tillgängliga för allmänheten i den medlemsstat som sannolikt berörs av dem.

(30) Ett behov av åtgärder för att fastställa utsläppsgränsvärden för vissa kategorier av anläggningar och förorenande ämnen som avses i detta direktiv kan uppstå på gemenskapsnivå. Europaparlamentet och rådet bör i enlighet med fördragets bestämmelser fastställa dessa utsläppsgränsvärden.

(31) Tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv bör inte inverka på tillämpningen av gemenskapsbestämmelser om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.

(32) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning av direktiven som anges i bilaga VI del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Detta direktiv syftar till att genom samordnade åtgärder förebygga och minska föroreningar som härrör från de verksamheter som anges i bilaga I. Det innehåller bestämmelser som syftar till att undvika och, när detta visar sig vara omöjligt, minska utsläppen till luft, vatten och mark från dessa verksamheter, inbegripet åtgärder som gäller avfall, så att en hög skyddsnivå kan uppnås för miljön som helhet, utan att detta påverkar tillämpningen av direktiv 85/337/EEG och andra gemenskapsbestämmelser i ämnet.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. ämne: varje kemiskt ämne och dess föreningar, med undantag för radioaktiva ämnen enligt rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning ([1]) och genetiskt modifierade organismer enligt rådets direktiv 90/219/EEG av den 23 april 1990 om innesluten användning av genetiskt modifierade mikroorganismer ([2]) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer ([3]).

([1]) EGT L 159, 29.6.1996, s. 1.
([2]) EGT L 117, 8.5.1990, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 2005/174/EG (EUT L 59, 5.3.2005, s. 20).
([3]) EGT L 106, 17.4.2001, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1830/2003 (EUT L 268, 18.10.2003, s. 24).

▼B

2. förorening: direkt eller indirekt överföring genom mänsklig verksamhet av ämnen, vibrationer, värme eller buller till luft, vatten eller mark, som kan skada människors hälsa eller kvaliteten på miljön, medföra försämring av materiell egendom, medföra försämring av eller hindra möjligheterna att dra nytta av de fördelar naturen erbjuder eller annan legitim användning av miljön.

3. anläggning: en fast, teknisk enhet där en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I bedrivs, liksom all annan därmed förknippad verksamhet som tekniskt sett är knuten till de verksamheter som bedrivs på platsen och som kan påverka utsläpp och föroreningar.

4. befintlig anläggning: en anläggning som den 30 oktober 1999 i enlighet med den före detta datum gällande lagstiftningen var i drift eller för vilken tillstånd har beviljats eller för vilken, enligt en behörig myndighets uppfattning, komplett tillståndsansökan har ingivits, under förutsättning att anläggningen togs i drift senast den 30 oktober 2000.

5. utsläpp: direkt eller indirekt utsläpp, från punktkällor eller diffusa källor inom anläggningen, av ämnen, vibrationer, värme eller buller i luft, vatten eller mark.

6. utsläppsgränsvärde: den mängd, uttryckt med särskilda parametrar, eller den koncentration av och/eller nivå på ett utsläpp, som inte får överskridas under en given tidsperiod eller flera givna tidsperioder. Utsläppsgränsvärden kan också bestämmas för vissa grupper eller kategorier av ämnen, särskilt de som avses i bilaga III. Utsläppsgränsvärdena för ämnen gäller normalt den punkt där utsläppet lämnar anläggningen, och en eventuell utspädning ska inte beaktas vid fastställandet av gränsvärdena. För indirekta utsläpp till vatten kan resultatet av rening i ett reningsverk beaktas när anläggningens utsläppsgränsvärden fastställs, under förutsättning att en likvärdig nivå garanteras för miljöskyddet i dess helhet och att detta inte leder till en högre föroreningsbelastning på miljön, utan att detta påverkar tillämpningen av direktiv 2006/11/EG och genomförandedirektiven till det direktivet.

7. miljökvalitetsnorm: ett antal krav som ska vara uppfyllda vid en viss tidpunkt för en given miljö eller en särskild del av denna miljö, enligt vad som anges i gemenskapslagstiftningen.

8. behörig myndighet: den eller de myndigheter eller organ som enligt medlemsstaternas lagstiftning har ansvaret för att fullgöra de uppgifter som följer av detta direktiv.

9. tillstånd: ett eller flera skriftliga beslut eller en del härav, varigenom tillstånd meddelas att driva en anläggning eller delar därav på vissa villkor som säkerställer att anläggningen uppfyller kraven i detta direktiv. Ett tillstånd kan gälla för en eller flera anläggningar eller delar därav som är belägna på samma plats och drivs av samma verksamhetsutövare.

10. ändring av verksamheten: en ändring av en anläggnings art eller funktion, eller en utvidgning av anläggningen som kan få konsekvenser för miljön.

11. väsentlig ändring: en ändring av verksamheten som enligt den behöriga myndigheten kan påverka människor eller miljö negativt och i betydande mån. En ändring eller utvidgning av verksamheten ska anses vara väsentlig om ändringen eller utvidgningen i sig själv uppfyller de eventuella tröskelvärden som anges i bilaga I.

12. bästa tillgängliga teknik: det effektivaste och mest avancerade stadium vad gäller utvecklingen av verksamheten och tillverkningsmetoderna som anger en given tekniks praktiska lämplighet för att i princip utgöra grunden för utsläppsgränsvärden och som har till syfte att hindra och, när detta inte är möjligt, generellt minska utsläpp och påverkan på miljön som helhet. Med

    a) *teknik* avses både använd teknik och det sätt på vilket anläggningen utformas, uppförs, underhålls, drivs och avvecklas,

▼B

b) *tillgänglig teknik* avses att tekniken ska ha utvecklats i sådan utsträckning att den kan tillämpas inom den berörda industribranschen på ett ekonomiskt och tekniskt genomförbart sätt och med beaktande av kostnader och nytta, oavsett om tekniken tillämpas eller produceras inom den berörda medlemsstaten, förutsatt att den berörda verksamhetsutövaren på rimliga villkor kan få tillgång till den,

c) *bästa* avses den teknik som är mest effektiv för att uppnå en hög allmän skyddsnivå för miljön som helhet.

När vad som är bästa tillgängliga teknik ska fastställas bör punkterna i bilaga IV särskilt beaktas.

13. verksamhetsutövare: varje fysisk eller juridisk person som driver eller innehar en anläggning eller, om det finns bestämmelser om detta i den nationella lagstiftningen, varje person som har givits rätten att fatta avgörande ekonomiska beslut med avseende på anläggningens tekniska funktionssätt.

14. allmänheten: en eller flera fysiska eller juridiska personer och, i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis, sammanslutningar, organisationer eller grupper av dessa.

15. den berörda allmänheten: den allmänhet som berörs eller kan antas bli berörd av, eller som har ett intresse av, beslutsprocesser om utfärdande eller uppdatering av tillstånd eller tillståndsvillkor. Icke-statliga miljöskyddsorganisationer som uppfyller kraven i nationell lagstiftning ska anses ha ett sådant intresse.

Artikel 3

Allmänna principer för verksamhetsutövarens grundläggande skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att de behöriga myndigheterna ska kunna säkerställa att anläggningen drivs på sådant sätt att

a) alla lämpliga förebyggande åtgärder vidtas för att undvika föroreningar, särskilt genom att bästa tillgängliga teknik används,

b) ingen betydande förorening förorsakas,

c) uppkomst av avfall undviks i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall ([1]). I annat fall ska avfallet återtas eller, när detta inte är tekniskt och ekonomiskt möjligt, bortskaffas så att påverkan på miljön undviks eller minskas,

d) energianvändningen är effektiv,

e) nödvändiga åtgärder vidtas för att förebygga olyckor och begränsa dessas följder,

f) nödvändiga åtgärder vidtas när verksamheten definitivt upphör, för att undvika alla föroreningsrisker och för att återställa platsen i ett tillfredsställande skick.

2. För att följa denna artikel är det tillräckligt att medlemsstaterna försäkrar sig om att de behöriga myndigheterna när de fastställer tillståndsvillkoren beaktar de allmänna principer som uppställs i punkt 1.

Artikel 4

Tillstånd för nya anläggningar

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att inga nya anläggningar drivs utan tillstånd enligt detta direktiv, dock

([1]) EUT L 114, 27.4.2006, s. 9.

▼B

utan att detta påverkar de undantag som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar ([1]).

Artikel 5

Villkor för tillstånd för befintliga anläggningar

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de behöriga myndigheterna med hjälp av tillstånd i överensstämmelse med artiklarna 6 och 8 eller på lämpligt sätt genom en förnyad bedömning av villkoren och, i förekommande fall, genom en uppdatering av villkoren, övervakar att befintliga anläggningar drivs i överensstämmelse med kraven i artiklarna 3, 7, 9, 10, 13 och artikel 14 a och b samt artikel 15.2 senast den 30 oktober 2007, utan att det påverkar tillämpningen av andra särskilda gemenskapsbestämmelser.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att tillämpa bestämmelserna i artiklarna 1, 2, 11, 12, 14 c, 15.1, 15.3, 17, 18 och 19.2 på befintliga anläggningar från och med den 30 oktober 1999.

Artikel 6

Ansökan om tillstånd

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en tillståndsansökan, som lämnas till den behöriga myndigheten, innehåller uppgifter om

a) anläggningen och verksamheterna där,

b) råvaror, och övriga insatsvaror, andra ämnen samt den energi som används eller genereras i anläggningen,

c) anläggningens utsläppskällor,

d) förhållandena på platsen,

e) art och mängd av varje utsläpp till olika delar av miljön som kan förutses från anläggningen samt en redogörelse för betydande effekter på miljön som utsläppen kan orsaka,

f) den teknik som föreslås och övriga metoder för att förebygga utsläpp från anläggningen eller, om detta inte är möjligt, för att minska utsläppen,

g) åtgärder för att förebygga uppkomsten av avfall som anläggningen ger upphov till, om det behövs,

h) andra åtgärder för att följa de allmänna principer för verksamhetsutövarens grundläggande skyldigheter enligt artikel 3,

i) planerade åtgärder för att övervaka utsläpp i miljön,

j) de huvudalternativ som sökanden övervägt, om det finns sådana, i form av en översikt.

Tillståndsansökan ska även omfatta en icke-teknisk sammanfattning av uppgifterna i punkterna a–j.

2. Om uppgifter som lämnats enligt kraven i direktiv 85/337/EEG, eller en säkerhetsrapport som utarbetats enligt rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår ([2]) eller andra upplysningar som har lämnats på grund av annan lagstiftning gör

([1]) EGT L 309, 27.11.2001, s. 1. Direktivet senast ändrat genom rådets direktiv 2006/105/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 368).

([2]) EGT L 10, 14.1.1997, s. 13. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

▼B

det möjligt att uppfylla något av kraven i denna artikel, får dessa upplysningar ingå i tillståndsansökan eller bifogas den.

Artikel 7

Samordnat förfaringssätt vid meddelande av tillstånd

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att prövningsförfarandet och tillståndsvillkoren ska vara fullständigt samordnade när flera behöriga myndigheter medverkar, för att hos alla myndigheter som är behöriga i samband med förfarandet säkerställa effektiviteten i det samordnade förfaringssättet.

Artikel 8

Beslut

Utan att det påverkar andra krav på grund av nationella bestämmelser eller gemenskapsbestämmelser, ska den behöriga myndigheten meddela tillstånd med villkor som säkerställer att anläggningen uppfyller de krav som ställs i detta direktiv, eller i annat fall avslå ansökan.

Alla tillstånd som meddelas eller ändras ska innehålla uppgifter om åtgärder för skydd av luft, vatten och mark som avses i detta direktiv.

Artikel 9

Villkor för tillstånd

1. Medlemsstaterna ska försäkra sig om att tillståndet omfattar alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla de krav för tillstånd som avses i artiklarna 3 och 10, för att kunna säkerställa skydd av luft, vatten och mark och således uppnå en hög skyddsnivå för miljön som helhet.

2. När det gäller en ny anläggning eller en väsentlig förändring på vilken artikel 4 i direktiv 85/337/EEG är tillämplig, ska alla relevanta uppgifter som kommit in eller slutsatser som dragits till följd av tillämpning av artiklarna 5–7 i det direktivet beaktas när tillstånd meddelas.

3. Tillståndet ska omfatta utsläppsgränsvärden för förorenande ämnen, i synnerhet de som anges i bilaga III, som den berörda anläggningen med hänsyn till deras beskaffenhet och förmåga att överföra föroreningar från ett element till ett annat (vatten, luft och mark) kan antas släppa ut i betydande mängder. Tillståndet ska vid behov innehålla lämpliga föreskrifter som säkerställer skydd av mark och grundvatten samt åtgärder för hanteringen av avfall som uppkommer vid anläggningen. Gränsvärdena kan vid behov kompletteras eller ersättas av likvärdiga parametrar eller tekniska åtgärder.

För anläggningar enligt punkt 6.6 i bilaga I ska vid fastställande av utsläppsgränsvärden enligt den här punkten också beaktas de praktiska förutsättningar som gäller dessa kategorier av anläggningar.

Om utsläppen av växthusgaser från en anläggning fastställs i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen ([1]) för en verksamhet som bedrivs vid denna anläggning, ska tillståndet inte omfatta utsläppsgränsvärden för direkta utsläpp av denna gas, såvida inte detta är nödvändigt för att förhindra betydande lokala föroreningar.

För verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG får medlemsstaterna välja att inte införa krav på effektiv energianvändning

([1]) EUT L 275, 25.10.2003, s. 32. Direktivet ändrat genom direktiv 2004/101/EG (EUT L 338, 13.11.2004, s. 18).

▼B

för förbränningsanläggningar eller andra anläggningar som avger koldioxid på platsen.

Vid behov ska de behöriga myndigheterna ändra tillståndet enligt vad som är lämpligt.

Det tredje, fjärde och femte stycket ska inte tillämpas på anläggningar som är tillfälligt undantagna från systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen i enlighet med artikel 27 i direktiv 2003/87/EG.

4. Utan att det påverkar artikel 10 ska de utsläppsgränsvärden och likvärdiga parametrar eller tekniska åtgärder som avses i punkt 3 bygga på bästa tillgängliga teknik, utan att användning av en specifik teknik eller teknologi föreskrivs, och fastställas med hänsyn till den aktuella anläggningens tekniska egenskaper och geografiska belägenhet samt de lokala miljöförhållandena. I samtliga fall ska tillståndsvillkoren innehålla bestämmelser som syftar till att minimera långväga eller gränsöverskridande föroreningar och säkra en hög skyddsnivå för miljön som helhet.

5. Tillståndet ska innehålla lämpliga krav för utsläppskontroll med angivande av mätmetod, mätfrekvens och utvärderingsmetod samt omfatta en skyldighet att till den behöriga myndigheten lämna de uppgifter som är nödvändiga för att kontrollera att villkoren i tillståndet iakttas.

För de anläggningar som avses i punkt 6.6 i bilaga I får de åtgärder som avses i den här punkten göras med beaktande av kostnad och nytta.

6. Tillståndet ska innehålla krav på åtgärder som rör andra förhållanden än dem som gäller vid normal drift. Därför ska, om det finns risk för miljöpåverkan, hänsyn på lämpligt sätt tas till igångsättande, läckor, störningar i driften, tillfälliga avbrott och den slutliga nedläggningen av verksamheten.

Tillståndet kan också innehålla tillfälliga undantag från kraven enligt punkt 4, om en återställningsplan som den behöriga myndigheten godkänt säkerställer att kraven uppfylls inom sex månader och om projektet leder till minskade föroreningar.

7. Tillståndet får, i den mån medlemsstaten eller den behöriga myndigheten finner det lämpligt, innehålla andra villkor som är motiverade med hänsyn till detta direktivs syfte.

8. Utan att det påverkar skyldigheten att genomföra ett tillståndsförfarande i enlighet med detta direktiv får medlemsstaterna fastställa särskilda skyldigheter för vissa kategorier av anläggningar i form av generella, bindande föreskrifter i stället för i tillståndsvillkoren, förutsatt att ett integrerat förfaringssätt och en motsvarande hög skyddsnivå för miljön som helhet säkerställs.

Artikel 10

Bästa tillgängliga teknik och miljökvalitetsnormer

Om en miljökvalitetsnorm ställer högre krav än vad som kan uppnås genom användning av bästa tillgängliga teknik ska ytterligare åtgärder särskilt föreskrivas i tillståndet, utan att detta påverkar vidtagandet av andra åtgärder som kan behövas för att iaktta miljökvalitetsnormerna.

Artikel 11

Utvecklingen av bästa tillgängliga teknik

Medlemsländerna ska övervaka att den behöriga myndigheten följer eller hålls underrättad om utvecklingen av bästa tillgängliga teknik.

▼B

Artikel 12

Verksamhetsutövarens ändring av verksamheten

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att verksamhetsutövaren underrättar de behöriga myndigheterna om alla planerade ändringar i driften. I förekommande fall ska de behöriga myndigheterna uppdatera tillståndet eller villkoren i detta.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att ingen väsentlig förändring som planeras av verksamhetsutövaren genomförs utan att tillstånd beviljats i enlighet med detta direktiv. Ansökan om tillstånd och de behöriga myndigheternas beslut ska avse de delar av anläggningen och de uppgifter som räknas upp i artikel 6 och som kan komma att beröras av ändringarna. Relevanta bestämmelser i artiklarna 3, 6–10, 15.1, 15.2 och 15.3 ska också tillämpas.

Artikel 13

Den behöriga myndighetens förnyade bedömning och uppdatering av villkoren i tillstånd

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de behöriga myndigheterna regelbundet gör en förnyad bedömning av, och, om nödvändigt, uppdaterar villkoren i tillståndet.

2. En förnyad bedömning ska alltid göras om

a) anläggningen orsakar förorening av sådan betydelse att nya eller reviderade utsläppsgränsvärden behöver införas i tillståndet,

b) väsentliga ändringar av bästa tillgängliga teknik möjliggör en betydande minskning av utsläppen utan att detta medför oskäliga kostnader,

c) driftssäkerheten hos processen eller verksamheten nödvändiggör att annan teknik används, och

d) nya bestämmelser i nationell lagstiftning eller i gemenskapslagstiftningen kräver det.

Artikel 14

Iakttagande av villkor i tillstånd

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att

a) villkoren i tillståndet iakttas av verksamhetsutövaren vid driften av anläggningen,

b) verksamhetsutövaren regelbundet underrättar den behöriga myndigheten om resultaten av utsläppskontrollen och snarast möjligt underrättar myndigheten om tillbud eller olycka som påverkar miljön i betydande grad,

c) verksamhetsutövarna ger de behöriga myndigheternas företrädare allt nödvändigt bistånd så att de kan utföra inspektioner vid anläggningen, ta prover och samla in all nödvändig information för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt detta direktiv.

Artikel 15

Tillgång till information och allmänhetens deltagande i tillståndsförfarandet

1. Medlemsstaterna ska se till att den berörda allmänheten på ett tidigt stadium ges tillfälle att på ett effektivt sätt deltaga i förfaranden för

a) meddelande av tillstånd för nya anläggningar,

▼B

b) meddelande av tillstånd för en väsentlig förändring,

c) uppdatering av ett tillstånd för en anläggning eller av villkoren för en anläggnings tillstånd i enlighet med artikel 13.2 a.

Det förfarande som anges i bilaga V ska tillämpas för sådant deltagande.

2. De resultat av utsläppskontrollen som fordras enligt de villkor för tillstånd som avses i artikel 9 och som den behöriga myndigheten förfogar över, ska göras tillgängliga för allmänheten.

3. Punkterna 1 och 2 ska tillämpas med de begränsningar som fastställs i artikel 4.1, 4.2 och 4.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation ([1]).

4. Efter det att ett beslut har fattats ska den behöriga myndigheten i vederbörlig ordning informera och göra följande information tillgänglig för allmänheten:

a) Beslutets innehåll, inbegripet en kopia av tillståndet och eventuella villkor och senare uppdateringar.

b) De skäl och överväganden som beslutet grundar sig på, och även om förfarandet för allmänhetens deltagande, efter det att den granskat allmänhetens kommentarer och synpunkter.

Artikel 16

Rätt till rättslig prövning

1. Medlemsstaterna ska inom ramen för det relevanta nationella rättssystemet se till att medlemmar av den berörda allmänheten har rätt att få den materiella eller formella giltigheten av ett beslut, en handling eller en underlåtenhet som omfattas av bestämmelserna om allmänhetens deltagande i detta direktiv prövad i domstol eller något annat oberoende och opartiskt organ som inrättats genom lag om

a) de har ett tillräckligt intresse, eller

b) de hävdar att en rättighet kränks, när detta utgör en förutsättning enligt en medlemsstats förvaltningsprocessrättsliga lagstiftning.

2. Medlemsstaterna ska fastställa i vilket skede beslut, handlingar eller underlåtenhet kan prövas.

3. Vad som utgör ett tillräckligt intresse och kränkning av en rättighet ska fastställas av medlemsstaterna, i enlighet med målet att ge den berörda allmänheten en omfattande rätt till rättslig prövning. För detta ändamål ska det intresse som en icke-statlig miljöskyddsorganisation som uppfyller kraven i nationell lagstiftning har, anses tillräckligt i den mening som avses i punkt 1 a.

Sådana organisationer ska också anses ha rättigheter som kan kränkas i den mening som avses i punkt 1 b.

4. Bestämmelserna i denna artikel ska inte utesluta möjligheten av ett preliminärt prövningsförfarande inför en förvaltningsmyndighet och ska inte påverka kravet att de administrativa prövningsförfarandena ska vara uttömda innan rättsliga prövningsförfaranden får användas, om detta krav finns enligt den nationella lagstiftningen.

Sådana förfaranden ska vara rättvisa, snabba och inte oöverkomligt kostsamma.

5. För att främja den faktiska tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel ska medlemsstaterna se till att praktisk information om rätten till rättslig prövning i domstol och i administrativ ordning görs tillgänglig för allmänheten.

([1]) EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

▼B

Artikel 17

Utbyte av information

1. För att få till stånd ett informationsutbyte ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att vart tredje år, och första gången före den 30 april 2001, till kommissionen överlämna representativa uppgifter om tillgängliga gränsvärden för de kategorier av verksamheter som anges i bilaga I och, i förekommande fall, den bästa tillgängliga teknik som ligger till grund för dessa värden, särskilt i enlighet med artikel 9. Vid senare rapporteringstillfällen ska uppgifterna kompletteras i enlighet med de förfaranden som anges i punkt 3 i den här artikeln.

2. Kommissionen ska organisera informationsutbytet mellan medlemsstaterna och de berörda industrierna om bästa tillgängliga teknik, om därmed sammanhängande föreskrifter om utsläppskontroll och om utvecklingen i dessa båda hänseenden.

Kommissionen ska vart tredje år offentliggöra resultaten av informationsutbytet.

3. Vart tredje år och för första gången för perioden 30 oktober 1999–30 oktober 2002 ska medlemsstaterna lämna uppgifter till kommissionen om genomförandet av detta direktiv genom en rapport. Rapporten ska utarbetas på grundval av frågeformulär eller mallar som kommissionen fastställer i enlighet med förfarandet i artikel 6.2 i rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön ([1]). Frågeformuläret eller mallarna ska lämnas till medlemsstaterna sex månader innan den period börjar som rapporten ska avse. Rapporten ska sändas till kommissionen senast nio månader efter utgången av den treårsperiod som rapporten avser.

Kommissionen ska senast nio månader efter mottagandet av medlemsstaternas rapporter offentliggöra en gemenskapsrapport om genomförandet av direktivet.

Kommissionen ska överlämna gemenskapsrapporten till Europaparlamentet och rådet, vid behov tillsammans med förslag.

4. Medlemsstaterna ska upprätta eller utse den eller de myndigheter som ska ansvara för informationsutbytet i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 och underrätta kommissionen om detta.

Artikel 18

Gränsöverskridande verkningar

1. Om en medlemsstat konstaterar att driften av en anläggning kan få en betydande, negativ inverkan på miljön i en annan medlemsstat, eller om en medlemsstat som kan komma att påverkas i betydande omfattning begär detta, ska den medlemsstat, inom vars territorium ansökan om tillstånd enligt artikel 4 eller artikel 12.2 lämnades in, till den andra medlemsstaten överlämna de uppgifter som ska lämnas eller hållas tillgängliga enligt bilaga V, samtidigt som den ställer dessa till förfogande för medborgarna i den egna medlemsstaten. Dessa uppgifter utgör grunden för de samråd som är nödvändiga inom ramen för de bilaterala relationerna mellan de två medlemsstaterna enligt principen om ömsesidighet och lika behandling.

2. Inom ramen för sina bilaterala relationer ska medlemsstaterna se till att ansökningarna i de fall som anges i punkt 1 också hålls tillgängliga för allmänheten i den medlemsstat som kan komma att beröras, så att denna kan ta ställning i detta hänseende innan den behöriga myndigheten fattar sitt beslut.

([1]) EGT L 377, 31.12.1991, s. 48. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

▼B

3. Resultatet av eventuella samråd i enlighet med punkterna 1 och 2 ska beaktas när den behöriga myndigheten fattar ett beslut om ansökan.

4. Den behöriga myndigheten ska informera medlemsstater med vilka samråd har hållits i enlighet med punkt 1 om det beslut som fattats beträffande ansökan och ska till dessa överlämna den information som avses i artikel 15.4. Dessa medlemsstater ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att denna information görs tillgänglig på lämpligt sätt för den berörda allmänheten på det egna territoriet.

Artikel 19

Gemenskapens utsläppsgränsvärden

1. Om behovet av insatser på gemenskapsnivå har fastställts, särskilt på grundval av det informationsutbyte som avses i artikel 17, ska Europaparlamentet och rådet på förslag av kommissionen, i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i fördraget, fastställa utsläppsgränsvärden för

a) de kategorier av anläggningar som avses i bilaga I med undantag av de avfallsdeponier som avses i punkterna 5.1 och 5.4 i den bilagan, och

b) de förorenande ämnen som avses i bilaga III.

2. I avsaknad av utsläppsgränsvärden på gemenskapsnivå som fastställs i enlighet med detta direktiv, ska relevanta utsläppsgränsvärden enligt de direktiv som är förtecknade i bilaga II och i andra gemenskapsregler tillämpas på de anläggningar som anges i bilaga I som miniminivåer för utsläppsgränsvärden enligt detta direktiv.

3. Utan att det påverkar kraven i detta direktiv, har de tillämpliga tekniska föreskrifterna som gäller för de avfallsdeponier som avses i punkterna 5.1 och 5.4 i bilaga I fastställts i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall ([1]).

Artikel 20

Övergångsbestämmelser

1. Bestämmelserna i direktiv 84/360/EEG och i artiklarna 4 och 5 och artikel 6.2 i direktiv 2006/11/EG samt tillämpliga bestämmelser om tillståndsförfaranden i de direktiv som anges i bilaga II ska, utan att det påverkar de undantag som föreskrivs i direktiv 2001/80/EG, tillämpas på befintliga anläggningar för de verksamheter som finns förtecknade i bilaga I till dess att de nödvändiga åtgärder som avses i artikel 5 i det här direktivet har vidtagits av de behöriga myndigheterna.

2. Relevanta bestämmelser om tillstånd i de direktiv som är förtecknade i bilaga II ska inte, vad gäller de verksamheter som avses i bilaga I, tillämpas på anläggningar som inte är befintliga anläggningar i den mening som avses i artikel 2 punkt 4.

3. Direktiv 84/360/EEG ska upphöra att gälla den 30 oktober 2007.

Rådet, eller Europaparlamentet och rådet, ska på förslag av kommissionen vid behov ändra relevanta bestämmelser i de direktiv som finns förtecknade i bilaga II för att anpassa dem till kraven i det här direktivet före den 30 oktober 2007.

([1]) EGT L 182, 16.7.1999, s. 1. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

▼B

Artikel 21

Överlämnande av texter

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar på det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 22

Upphävande

Direktiv 96/61/EG i dess lydelse enligt de rättsakter som anges i bilaga VI del A ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning av direktiven som anges i bilaga VI del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 23

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 24

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

BILAGA I

KATEGORIER AV INDUSTRIELL VERKSAMHET SOM AVSES I ARTIKEL 1

1. Anläggningar eller delar av anläggningar som används för forskning, utveckling och experiment med nya produkter och processer omfattas inte av detta direktiv.

2. Nedanstående tröskelvärden hänför sig vanligen till produktionskapacitet eller avkastning. Om samma näringsidkare bedriver flera slag av verksamhet som omfattas av samma rubrik i en och samma anläggning eller på en och samma plats, adderas produktionskapaciteten för dessa slag av verksamhet.

1. **Industrier inom energisektorn**

1.1 Förbränningsanläggningar med installerad tillförd effekt av mer än 50 MW.

1.2 Olje- och gasraffinaderier.

1.3 Koksverk.

1.4 Anläggningar för överföring av kol till gas- och vätskeformiga produkter.

2. **Produktion och omvandling av metaller**

2.1 Anläggningar för rostning och sintring av metallhaltig malm, inbegripet svavelhaltig malm.

2.2 Anläggningar för produktion av råjärn eller stål (primär eller sekundär smältning), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning, med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme.

2.3 Anläggningar för behandling av järnbaserade metaller

a) genom varmvalsning med en kapacitet som överstiger 20 bruttoton stål per timme,

b) genom hammarsmide där slagkraften per hammare överstiger 50 kJ och när den använda värmeeffekten överstiger 20 MW,

c) genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning som överstiger 2 bruttoton stål per timme.

2.4 Järn- och stålgjuterier med en produktionskapacitet som överstiger 20 ton per dygn.

2.5 Anläggningar

a) för produktion av icke-järnmetaller utifrån malmer, slig eller sekundärt råmaterial genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer,

b) för smältning, inklusive framställning av legeringsmetaller, av ickejärnmetaller inklusive återvinningsprodukter, (färskning, formgjutning etc.) med en smältningskapacitet som överstiger 4 ton per dygn för bly och kadmium eller 20 ton per dygn för övriga metaller.

2.6 Anläggningar för ytbehandling av metaller och plaster som använder en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbaden har en volym som överstiger 30 m^3.

3. **Mineralindustri**

3.1 Anläggningar för produktion av klinker (cement) i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 500 ton per dygn, eller av kalk i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn, eller i andra typer av ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn.

3.2 Anläggningar för produktion av asbest och för tillverkning av asbestbaserade produkter.

3.3 Anläggningar för produktion av glas, inklusive sådana som är avsedda för tillverkning av glasfibrer, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dygn.

▼B

3.4 Anläggningar för smältning av mineraler, inklusive sådana för tillverkning av mineralull, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dygn.

3.5 Anläggningar för tillverkning av keramiska produkter genom bränning, i synnerhet takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin, med en produktionskapacitet som överstiger 75 ton per dygn, och/eller en ugnskapacitet som överstiger 4 m^3 och med en satsningsdensitet per ugn på mer än 300 kg per m^3.

4. **Kemisk industri**

Produktion enligt verksamhetskategorierna i denna punkt avser tillverkning av de ämnen eller grupper av ämnen som anges i punkterna 4.1–4.6 där tillverkningen omfattar kemiska reaktioner och sker i industriell skala.

4.1 Kemiska fabriker för framställning av kemiska, organiska produkter som t. ex.

a) kolväten (linjära eller cykliska, mättade eller omättade, alifatiska eller aromatiska),

b) syreinnehållande organiska föreningar, särskilt alkoholer, aldehyder, ketoner, karboxylsyror, estrar, acetater, etrar, peroxider, epoxihartser,

c) svavelinnehållande organiska föreningar,

d) kväveinnehållande organiska föreningar, särskilt aminer, amider, nitronyl- och nitroföreningar, nitra-föreningar, nitriler, cyanater, isocyanater,

e) fosfororganiska föreningar,

f) halogenerade kolväten,

g) metallorganiska föreningar,

h) basplaster och andra polymerer (polymerer, syntetfibrer, regenererad cellulosa),

i) syntetgummi,

j) färgämnen och pigment,

k) ytaktiva ämnen och tensider.

4.2 Kemiska fabriker för framställning av oorganiska baskemikalier och andra organiska ämnen såsom

a) gaser, som t.ex. ammoniak, klor eller klorväte, fluor eller fluorväte, koloxider, svavelföreningar, kväveoxider, väte, svaveldioxid, karbonylklorid (fosgen),

b) syror, kromtrioxid, fluorvätesyra, fosforsyra, salpetersyra, saltsyra, svavelsyra, oleum, svavelsyrlighet,

c) baser, som t.ex. ammoniumhydroxid, kaliumhydroxid, natriumhydroxid,

d) salter, som t.ex. ammoniumklorid, kaliumklorat, kaliumkarbonat, natriumkarbonat, perborat, silvernitrat,

e) icke-metaller, metalloxider eller andra oorganiska föreningar som t.ex. kalciumkarbid, kisel, kiselkarbid.

4.3 Kemiska anläggningar för framställning av gödselmedel baserade på fosfor, kväve eller kalium (enkla eller sammansatta).

4.4 Kemiska anläggningar för framställning av bekämpningsmedel.

4.5 Kemiska anläggningar med kemisk eller biologisk tillverkning av läkemedel.

4.6 Kemiska anläggningar för framställning av sprängämnen.

5. **Avfallshantering**

Utan att detta påverkar artikel 11 i direktiv 2006/12/EG och artikel 3 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall ([1]):

([1]) EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1).

▼B

5.1 Anläggningar för omhändertagande eller återvinning av farligt avfall som avses i artikel 1.4 i direktiv 91/689/EEG såsom dessa definieras i bilagorna II A och II B (operationerna R 1, R 5, R 6, R 8 och R 9) i direktiv 2006/12/EG och i rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor ([1]) med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn.

5.2 Anläggningar för förbränning av kommunalt avfall (hushållsavfall och liknande avfall från handel, industrier och institutioner), med en kapacitet som överstiger 3 ton per timme.

5.3 Anläggningar för omhändertagande av icke-farligt avfall som det definieras i bilaga II A i direktiv 2006/12/EG under rubrikerna D8, D9, med en kapacitet som överstiger 50 ton per dygn.

5.4 Avfallsdeponier som tar emot mer än 10 ton per dygn eller med en totalkapacitet på mer än 25 000 ton, med undantag för avfallsdeponier för inert avfall.

6. **Annan verksamhet**

6.1. Industriella anläggningar för

a) framställning av pappersmassa av trä eller andra fibrösa material,

b) framställning av papper och papp där produktionskapaciteten överstiger 20 ton per dygn.

6.2 Anläggningar för förbehandling (tvättning, blekning och mercerisering) eller för färgning av fibrer eller textilier där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn.

6.3 Garverier för en produktion av mer än 12 ton produkter per dygn.

6.4 a) Slakterier för en produktion baserad på en slaktvikt som överstiger 50 ton per dygn.

b) Framställning av livsmedel med beredning och behandling av

— animaliska råvaror (förutom mjölk) för en produktion av mer än 75 ton produkter per dygn,

— vegetabiliska råvaror för en produktion av mer än 300 ton produkter per dygn (kvartalsmedelvärde).

c) Framställning av mjölkprodukter baserad på en invägning av mer än 200 ton per dygn (årsmedelvärde).

6.5 Anläggningar för animaliskt avfall för en produktion baserad på mer än 10 ton råvara per dygn.

6.6 Anläggningar för djurhållning av fjäderfä eller svin, vilka anläggningar förfogar över mer än

a) 40 000 platser för fjäderfä,

b) 2 000 platser för slaktsvin avsedda för produktion (> 30 kg) eller

c) 750 platser för suggor.

6.7 Anläggningar som är avsedda för ytbehandling av material, föremål eller produkter och som använder organiska lösningsmedel, i synnerhet för appretering, tryckning, bestrykning, avfettning, vattenskyddsimpregnering, limning, målning, rengöring eller impregnering med en förbrukning av lösningsmedel som överstiger 150 kg per timme eller mer än 200 ton per år.

6.8 Anläggningar för framställning av kol (hårt kol) eller av grafitelektroder genom bränning eller grafitisering.

▼M1

6.9 Avskiljning av CO_2-strömmar från anläggningar som omfattas av detta direktiv för geologisk lagring enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid ([2])

([1]) EGT L 194, 25.7.1975, s. 23. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG (EGT L 332, 28.12.2000, s. 91).

([2]) EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.

▼B

BILAGA II

FÖRTECKNING ÖVER DE DIREKTIV SOM AVSES I ARTIKLARNA 19.2, 19.3 OCH ARTIKEL 20

1. Rådets direktiv 87/217/EEG av den 19 mars 1987 om att hindra och minska asbestförorening i miljön
2. Rådets direktiv 82/176/EEG av den 22 mars 1982 om gränsvärden och kvalitetsmål för kvicksilverutsläpp från kloralkaliindustrin
3. Rådets direktiv 83/513/EEG av den 26 september 1983 om gränsvärden och kvalitetsmål för kadmiumutsläpp
4. Rådets direktiv 84/156/EEG av den 8 mars 1984 om gränsvärden och kvalitetsmål för kvicksilverutsläpp från andra källor än kloralkaliindustrin
5. Rådets direktiv 84/491/EEG av den 9 oktober 1984 om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av hexaklorcyclohexan
6. Rådets direktiv 86/280/EEG av den 12 juni 1986 om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av vissa farliga ämnen som ingår i förteckning 1 i bilagan till direktiv 76/464/EEG
7. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall
8. Rådets direktiv 92/112/EEG av den 15 december 1992 om åtgärder för harmonisering av programmen för att minska och slutligen eliminera förorening genom avfall från titandioxidindustrin
9. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar
10. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/11/EG av den 15 februari 2006 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö
11. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall
12. Rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor
13. Rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall
14. Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall

▼B

BILAGA III

ORIENTERANDE FÖRTECKNING ÖVER DE VIKTIGASTE FÖRORENANDE ÄMNEN SOM OBLIGATORISKT SKA BEAKTAS OM DE ÄR RELEVANTA FÖR FASTSTÄLLANDET AV GRÄNSVÄRDEN FÖR UTSLÄPP

Luft

1. Svaveldioxider och andra svavelföreningar
2. Kväveoxider och andra kväveföroreningar
3. Kolmonoxid
4. Flyktiga organiska föreningar
5. Metaller och deras föreningar
6. Stoft
7. Asbest (partiklar, fibrer)
8. Klor och dess föreningar
9. Fluor och dess föreningar
10. Arsenik och dess föreningar
11. Cyanider
12. Ämnen och beredningar för vilka det har påvisats att de har cancerogena eller mutagena egenskaper eller via luften kan påverka fortplantningen
13. Polyklorerade dibenso-p-dioxiner och polyklorerade dibensofuraner

Vatten

1. Organiska halogenföreningar och ämnen som kan bilda sådana föreningar i vattenmiljö
2. Organiska fosforföreningar
3. Organiska tennföreningar
4. Ämnen och beredningar för vilka det har påvisats att de har cancerogena och mutagena egenskaper eller via vattenmiljön kan påverka fortplantningen eller fortplantningen i vattenmiljö
5. Svårnedbrytbara kolväten och svårnedbrytbara och bioackumulerbara organiska, toxiska ämnen
6. Cyanider
7. Metaller och deras föreningar
8. Arsenik och dess föreningar
9. Biocider och växtskyddsmedel
10. Suspenderande ämnen
11. Ämnen som orsaker eutrofiering (i synnerhet nitrater och fosfater)
12. Syretärande ämnen (mätbara med hjälp av parametrar som t.ex. BOD och COD)

▼B

BILAGA IV

Överväganden som ska göras generellt och i enskilda fall vid fastställande av vad som är bästa tillgängliga teknik i enlighet med artikel 2.12, varvid hänsyn ska tas till nyttan med en åtgärd och till kostnaden för den liksom till försiktighetsprincipen och till principen om förebyggande åtgärder:

1. Användning av avfallssnål teknik.
2. Användning av ämnen som är mindre farliga.
3. Främjande av återvinning och återanvändning av utsläppta ämnen som används i processen och, i förekommande fall, av avfall.
4. Jämförbara processer, utrustning eller driftssätt som med framgång har provats ut i industriell skala.
5. Tekniska framsteg och utvecklingen av vetenskapliga kunskaper.
6. Beskaffenhet, effekt och mängd på berörda utsläpp.
7. Datum för nya eller befintliga anläggningars igångsättning.
8. Erforderlig tid för att installera bästa tillgänglig teknik.
9. Förbrukning och arten av råvaror (inklusive vatten) som används i processen och energieffektivitet.
10. Behovet att förebygga eller minimera den samlade miljöpåverkan som utsläppen innebär eller riskerar att innebära.
11. Behovet att förebygga olyckor och att minska deras miljökonsekvenser.
12. Upplysningar som offentliggörs av kommissionen i överensstämmelse med artikel 17.2 andra stycket eller av internationella organisationer.

▼B

BILAGA V

ALLMÄNHETENS DELTAGANDE I BESLUTSPROCESSER

1. Allmänheten ska informeras (genom offentliga meddelanden eller på annat lämpligt sätt, t.ex. med hjälp av elektroniska medier när sådana är tillgängliga) om följande på ett tidigt stadium under beslutsprocessen och senast så snart som information rimligen kan ges:

   a) Ansökan om tillstånd eller, i förekommande fall, ett eventuellt förslag om uppdatering av tillstånd eller tillståndsvillkor i enlighet med artikel 15.1, inbegripet de uppgifter som anges i artikel 6.1.

   b) I förekommande fall, uppgift om att beslutet föregåtts av en nationell eller gränsöverskridande miljökonsekvensbeskrivning eller av samråd mellan medlemsstaterna i enlighet med artikel 18.

   c) Uppgifter om vilka myndigheter som är behöriga att fatta beslut, från vilka relevant information kan erhållas och till vilka synpunkter eller frågor kan lämnas in samt om tidsfristerna för att överlämna synpunkter eller frågor.

   d) Vilka beslut som kan komma att fattas eller, i förekommande fall, utkastet till beslut.

   e) I förekommande fall, uppgifter om förslaget om uppdatering av tillstånd eller tillståndsvillkor.

   f) Uppgift om när och var eller på vilket sätt relevant information kommer att göras tillgänglig.

   g) Närmare bestämmelser om allmänhetens deltagande och om samråd i enlighet med punkt 5.

2. Medlemsstaterna ska, inom lämpliga tidsramar, se till att den berörda allmänheten får tillgång till följande:

   a) I enlighet med den nationella lagstiftningen, de viktigaste rapporter och utlåtanden som har lämnats till den eller de behöriga myndigheterna vid den tidpunkt då den berörda allmänheten informerades i enlighet med punkt 1.

   b) I enlighet med bestämmelserna i direktiv 2003/4/EG, annan information än den som avses i punkt 1, som är relevant för beslutet i enlighet med artikel 8 och som blir tillgänglig efter det att den berörda allmänheten har informerats i enlighet med punkt 1.

3. Den berörda allmänheten ska ha rätt att yttra sig till den behöriga myndigheten innan beslut fattas.

4. Resultatet av de samråd som har hållits i enlighet med denna bilaga ska beaktas på vederbörligt sätt vid beslutsfattandet.

5. Närmare bestämmelser om information till allmänheten (till exempel genom affischering inom ett visst område eller offentliggörande i lokalpressen) och om samråd med den berörda allmänheten (till exempel skriftligen eller genom offentlig utfrågning) ska fastställas av medlemsstaterna. För de olika etapperna ska det fastställas rimliga tidsramar som ger tillräckligt med tid för att informera allmänheten och för den berörda allmänheten att förbereda sig och på ett effektivt sätt delta under beslutsprocessen på miljöområdet i enlighet med bestämmelserna i denna bilaga.

▼B

BILAGA VI

DEL A

Upphävt direktiv och ändringar av det i kronologisk ordning (hänvisningar i artikel 22)

Rådets direktiv 96/61/EG (EGT L 257, 10.10.1996, s. 26)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG (EUT L 156, 25.6.2003, s. 17)	Endast artikel 4 och bilaga II
Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32)	Endast artikel 26
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1)	Endast punkt 61 i bilaga III
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1)	Endast artikel 21.2

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning (hänvisningar i artikel 22)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
96/61/EG	30 oktober 1999
2003/35/EG	25 juni 2005
2003/87/EG	31 december 2003

▼B

BILAGA VII

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 96/61/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, inledningen	Artikel 2, inledningen
Artikel 2.1–2.9	Artikel 2.1–2.9
Artikel 2.10 a	Artikel 2.10
Artikel 2.10 b	Artikel 2.11
Artikel 2.11 första stycket, inledningen	Artikel 2.12 första stycket, inledningen
Artikel 2.11 första stycket första strecksatsen	Artikel 2.12 första stycket a
Artikel 2.11 första stycket andra strecksatsen	Artikel 2.12 första stycket b
Artikel 2.11 första stycket tredje strecksatsen	Artikel 2.12 första stycket c
Artikel 2.11 andra stycket	Artikel 2.12 andra stycket
Artikel 2.12	Artikel 2.13
Artikel 2.13	Artikel 2.14
Artikel 2.14	Artikel 2.15
Artikel 3 första stycket	Artikel 3.1
Artikel 3 andra stycket	Artikel 3.2
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6.1 första stycket, inledningen	Artikel 6.1 första stycket, inledningen
Artikel 6.1 första stycket första till tionde strecksatsen	Artikel 6.1 första stycket a–j
Artikel 6.1 andra stycket	Artikel 6.1 andra stycket
Artikel 6.2	Artikel 6.2
Artiklarna 7–12	Artiklarna 7–12
Artikel 13.1	Artikel 13.1
Artikel 13.2, inledningen	Artikel 13.2, inledningen
Artikel 13.2 första till fjärde strecksatsen	Artikel 13.2 a–d
Artikel 14, inledningen	Artikel 14, inledningen
Artikel 14, första till tredje strecksatsen	Artikel 14 a–c
Artikel 15.1 första stycket, inledningen	Artikel 15.1 första stycket, inledningen
Artikel 15.1 första stycket första till tredje strecksatsen	Artikel 15.1 första stycket a–c
Artikel 15.1 andra stycket	Artikel 15.1 andra stycket
Artikel 15.2	Artikel 15.2
Artikel 15.4	Artikel 15.3
Artikel 15.5	Artikel 15.4
Artikel 15a första stycket, inledningen och slutet	Artikel 16.1
Artikel 15a första stycket a och b	Artikel 16.1 a och b
Artikel 15a andra stycket	Artikel 16.2
Artikel 15a tredje stycket första och andra meningen	Artikel 16.3 första stycket

▼B

Direktiv 96/61/EG	Detta direktiv
Artikel 15a tredje stycket tredje meningen	Artikel 16.3 andra stycket
Artikel 15a fjärde stycket	Artikel 16.4 första stycket
Artikel 15a femte stycket	Artikel 16.4 andra stycket
Artikel 15a sjätte stycket	Artikel 16.5
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18.1 inledningen och slutet	Artikel 19.1
Artikel 18.1 första och andra strecksatsen	Artikel 19.1 a och b
Artikel 18.2 första stycket	Artikel 19.2
Artikel 18.2 andra stycket	Artikel 19.3
Artikel 19	—
Artikel 20.1	Artikel 20.1
Artikel 20.2	Artikel 20.2
Artikel 20.3 första stycket	Artikel 20.3 första stycket
Artikel 20.3 andra stycket	—
Artikel 20.3 tredje stycket	Artikel 20.3 andra stycket
Artikel 21.1	—
Artikel 21.2	Artikel 21
—	Artikel 22
Artikel 22	Artikel 23
Artikel 23	Artikel 24
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
Bilaga III	Bilaga III
Bilaga IV	Bilaga IV
Bilaga V	Bilaga V
—	Bilaga VI
—	Bilaga VII